

4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 27 квіт. 2000 р. № 92. [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
5. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30 лист. 1999 р. № 291 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.

Пальчук О.В.

канд. екон. наук, доц.,

Гаврилюк Т.В.

магістрант,

Центральноукраїнський національний

технічний університет, м. Кропивницький

ПОДАТКОВА ЗВІТНІСТЬ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Ефективність управління економікою, перш за все, залежить від повноти, достовірності та обґрунтованості інформації про фінансово-господарську діяльність платників податків. При цьому одним з головних джерел інформації є податкова звітність.

Звітність за податками розкриває її користувачам інформацію про наявність зобов'язань за кожним податком за звітний (податковий) період, на підставі якого здійснюється сплата або регулювання заборгованості платника податків за даним податком. Така звітність за формами, встановленими податковими органами, періодично цим органам подається [1].

У Податковому кодексі України (ПКУ) досить широко використовується словосполучення «податкова звітність»: «податкова звітність з окремого податку», «податковий звіт» та інші, хоча визначення категорії «податкова звітність» в ПКУ відсутнє.

Визначення поняття «податкова звітність» знаходиться у Наказі Державної податкової служби України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо приймання та комп'ютерної обробки податкової звітності платників податків в органах ДПС України» [2], згідно з яким податкова звітність - це документи, які подаються платниками податків до органів ДПС і на підставі яких здійснюються

нарахування та сплата податку, збору (обов'язкового платежу).

Серед науковців відсутнє єдине бачення поняття «податкова звітність». Більшість учених під податковою звітністю розуміють сукупність документів, що подаються платниками податків до органів державної податкової служби у строки, встановлені законодавством, на підставі яких здійснюється нарахування та (або) сплата податку (обов'язкового платежу).

Зміст податкової звітності характеризується певною подвійністю. З одного боку, вона є однією з трьох конструкцій податкового обов'язку (поряд з обліком і сплатою), а з другого - її логічно розглядати як додатковий елемент правового механізму податку, що вимагає обов'язкового закріплення в податковому законі, який вводить конкретний вид податку або збору.

Що стосується видів податкової звітності, то традиційно виділяють такі [3]:

- розрахунково-декларативна документація - документи, в яких фіксують податкові розрахунки й суми податків (наприклад, декларація з податку на прибуток);

- довідкова (супутня) документація - документи, що містять довідкову інформацію, які деталізують дані для обчислення податків і розшифровують або обґрунтовують податкові розрахунки (наприклад, звіт про використання платниками податку на прибуток підприємств вивільнених коштів);

- облікова документація - документи, що є зведеними формами податкового обліку (наприклад, первинні документи бухгалтерського обліку);

- податкові повідомлення (вимоги) - документи, які податкові органи надсилають платникам податків і зборів, і які включають відомості про строки й суми податків, що підлягають сплаті (наприклад, податкове повідомлення-рішення).

Так, кожна форма податкової звітності має свої особливості та структуру, що робить її індивідуальною, однак строки і порядок її подання, як правило, для всіх платників податків і зборів однакові залежно від звітного (податкового) періоду.

Ефективним засобом комунікації нового покоління є інтегрована звітність.

Даний вид звітності може ефективно поєднувати необхідні елементи комунікації як підприємства із суспільством, так і з державою. Звісно, мова не йде про те, що інтегрована звітність замінить податкову, але беззаперечним є необхідність використання єдиних принципів подання інформації у цих видах звітності.

Перспективи впровадження в Україні інтегрованої звітності є, і досить чіткі, але перед тим необхідно реалізувати низку необхідних змін, направлених на об'єднання бухгалтерського та податкового обліку, передусім все на методологічному рівні. Лише після цього можна буде говорити про створення єдиного звіту, який буде якісно задовольняти інформаційні потреби зацікавлених осіб та буде засобом комунікації із суспільством.

Список використаних джерел

1. Пантелеєв В. П. Еволюція визначення „Податкова звітність”/ „Звітність за податками” [Електронний ресурс] / В. П. Пантелеєв // Сталий розвиток економіки. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – С. 171 – 176. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua.
2. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755–VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Чалая Г.О. Щодо змісту податкового обов'язку із податкової звітності / Г.О. Чалая // Економіка та право. – 2013. - № 2. – С. 6–68.

Пальчук О.В.

канд. екон. наук, доц.,

Качинська Ю.О.

магістрант,

*Центральноукраїнський національний
технічний університет, м. Кропивницький*

МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА СКЛАДОВІ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Важливим інструментом побудови облікової системи підприємства як у вітчизняній, так і міжнародній практиці, що враховують особливості його діяльності та врегульовує методичні питання, є облікова політика.

Зміст терміну «облікова політика» розкривається Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» [1]. Більшість визначень облікової політики, які є у фаховій літературі дублюють визначення надане в нормативних документах та визначають, що облікову політику як інструмент організації обліку на конкретному підприємстві, який включає сукупність